

ning kan hentes fra Dansk Amatør-Orkester Samvirkes årligt tilbagevendende stævne på Askov, Dansk Amatør Orkester Unions ungdomsstævne på Bælum og Den danske Jazzkreds' stævne på Vallekilde Højskole.

Et gennemgående problem for mange amatørker og -ensembler er endvidere manglen på egnede lokaler, som det i første række må være en primærkommunal opgave at søge afhjulpet, jfr. bemærkningerne til nr. 10).

Der henvises endelig til bemærkningerne nedenfor vedrørende nr. 5), hvor der nærmere er redegjort for forslaget forudsætninger om, at de professionelle ensembler, der omfattes og støttes af bestemmelsen, indgår i et samarbejde med amatørmusikerne, hvor det lokalt er muligt. Dette samarbejde må anses for at være en primær arbejdsopgave for de der omtalte professionelle ensembler.

Med udgangspunkt i en støtteordning til amatørmusik som den foran foreslåede vil et heldigt resultat af decentraliseringsbestrebelse i dansk musikliv i høj grad komme til at hvile på effektiviseringen af samarbejdet mellem amatørmusikerne og professionelle musikere inden for de enkelte lokalområder.

Til nr. 3).

Der eksisterer idag omkring 50 koncertarrangerende musikforeninger med en god spredning over hele landet. De har ofte en lang tradition bag sig og arbejder typisk med et relativt beskedent medlemsantal og et deraf flydende beskedent budget, baseret på kontingenter og billetindtægter.

Konserterne, sædvanligvis kammermusik og solistisk optræden, afholdes for medlemmerne, men i de fleste tilfælde sælges der gæstebilletter. Det årlige koncertantal, der kan svinge meget, ligger i gennemsnit på 4-6. Foreningerne har hidtil ikke modtaget statstilskud, men deres virksomhed har været støttet af Den kulturelle Fond med et fast årligt tilskud, der for de fleste foreningers vedkommende i finansåret 1975-76 udgør 3.000 kr. Den kulturelle Fonds samlede udgift til musikforeningerne udgør i dette finansår 126.500 kr. Til trods for dette bidrag har mange foreninger en svag økonomi, der kun tillader dem afholdelse af relativt få koncerter årligt. De er normalt helt baseret på frivillig og ulønnet arbejde fra bestyrelsens side og savner midler til en effektiv tilrettelæggelse af arbejdet, planlægning og udsendelse af sæsonprogrammer og gennemførelse af hvervekampagner for nye medlemmer. Til trods for disse vanskeligheder er foreningerne mange steder centrum

for koncertlivet, ja eneste regelmæssige koncertarrangør. Deres virksomhed har tillige stor betydning for danske solister og kammermusikensembler, der i foreningerne har en vigtig arbejdsgiver, og de medvirker også til, at fremmede ensembler og solister giver koncerter i Danmark.

Efter lovforslaget skal der kunne ydes statsstøtte til sådanne foreninger. Støtten tænkes efter forslag fra Statens Musikråd ydet i form af et fast årligt grundtilskud, varierende i størrelse efter virksomhedens art og omfang.

Mange musikforeninger har indgået et regionalt samarbejde, hvilket letter og billiggør koncertarrangementerne og byder kunstnerne på praktiske fordele. Bestemmelsen giver tillige hjemmel til at yde støtte til en yderligere udbygning af dette samarbejde og til opbygning af en landsdækkende sammenslutning af musikpublikum.

Medens de hidtil omtalte musikforeninger væsentligst omend på ingen måde udelukkende beskæftiger sig med den klassiske musik, er der i de senere år opstået et betydeligt antal jazzforeninger og -huse, ca. 90 i tal, og et antal beat- og folke-musikkubber. Med til dels ret forskellige organisationsformer fungerer disse foreninger m.v. på samme måde som musikforeningerne som koncertarrangører i et lokalt område, og de arbejder under endnu ringere vilkår. Deres indsats er ikke desto mindre af stor betydning ikke mindst for de mange unge, der er interesserede i disse musikformer. Disse foreninger har hidtil ikke modtaget direkte tilskud hverken fra staten eller Den kulturelle Fond, men sidstnævnte har ydet en støtte til S sammenslutningen af danske Jazzklubber og -huse, i 1975-76 med 51.500 kr. En lov hjemlet støtteordning for koncertarrangerende foreninger må ubetinget også omfatte disse musikformer. Disse foreninger m.v. samt deres centrale organisationer tænkes derfor med hensyn til støtte fremtidigt lige-stillet med de ovennævnte musikforeninger.

Der er oven for i bemærkningerne til § 2 redegjort for det ønskelige i, at musikforeningerne af enhver kategori indgår i et nært samarbejde område for område og optager samarbejde med andre kulturelle foreninger inden for deres lokalområde.

Det er i de senere år lykkedes stadigt flere af de af dette nr.) omfattede foreninger at opnå kommunal støtte til deres arbejde. Det er ikke i loven fastsat som en betingelse for statsstøtte, at der også ydes kommunal støtte, men det følger af den principielle decentraliseringstanke, der forfølges med lovforslaget, at støtten til disse rent lokalt fungerende foreninger tillige bør være en kommunal opgave.